

Jeg griber imidlertid gerne Lejligheden, skønt jeg sikkert ikke kan faa det oplyst under denne Forhandling, til at gøre den højtærede Indenrigsminister, Lovgivningsmagten og Administrationen i det hele opmærksom paa, at der vistnok er enkelte, paa hvem Naadens Sol skinner, indenfor Beværterstanden, som det er lidt uforklarligt netop skulle bestraales i saa høj Grad. Lige overfor Frihedsstøtten, paa en af Byens smukkeste Pladser og paa Statens Grund, er der opført en Bygning, som er lejet ud til Værtshushold, hvor der efter sigende drives Natbeværtning, vist endog i en saadan Grad, at der er aabent hele Natten, og hvor der vistnok — thi jeg kommer heller ikke paa saadanne Beværtninger — samles Kvinder af meget løsagtig Natur. Det er i det hele et højst mærkeligt Forhold med denne Beværtning, som har et særligt Privilegium, der formodentlig maa hidrøre enten fra Politidirektørens eller fra Justitsministerens Side. Det var ganske sikkert heldigt, om dette Forhold blev underkastet en Underøgelse, som Ædruelighedskommissionen ikke har anstillet, men som Administrationen forhaabentlig vil anstille efter den Anledning, som her er givet, og som jeg for øvrigt er meget glad ved, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har givet Anledning til at gøre opmærksom paa.

Meyer: Det vilde ikke være faldet mig ind at blande mig i denne Diskussion, hvis ikke det ærede Medlem, der nu satte sig, havde fremdraget et bestemt Tilfælde, ved hvilket han opholdt sig, hvad der forekommer mig ganske urimeligt. Der fremdrages en enkelt Natbeværtning, som særlig fremstilles for Medlemmernes Øjne som et argt Sted, man særlig burde fæste sin Opmærksomhed noget nøjere ved. Det ærede Medlem synes endog at mene, at der er Anledning for Autoriteterne til at se noget nærmere paa, hvorledes denne Natkafé er beskaffen. Jeg maa sige, at naar den ærede Ædruelighedskommission ikke gaar paa Natbeværtning, forekommer det mig at være en stor Fejl. Naar det ærede Medlem kunde udtale sig med saa stor Sikkerhed om denne Natbeværtning . . . (Afbrydelse af *Zahle*) . . . Jo, det ærede Medlem udtalte sig med stor Sikkerhed om denne Natbeværtning som et Sted, man skulde vare sig imod. Det ærede Medlem kunde imidlertid have udtalt sig med betydelig større Sikkerhed, naar han selv havde været paa det paagældende Sted.

Nu skal jeg sige, at naar det ærede Medlem udtaler, at Folk kunne sidde der hele Natten, er det ikke noget, som er særligt for dette Sted. En Natbeværtning, der har Tilladelse til at holde aabent efter Kl. 1, har sine Forhold ordnede paa den Vis, at Gæsterne kunne komme ind til Kl. 1, og saa maa de sidde der, saa længe de ville, men efter Kl. 1 maa der ikke lukkes nogen Gæst ind. Det, at der sidder Gæster til langt ud paa Natten, er altsaa ikke noget, som er særligt for den paagældende Kafé, det gælder for alle Natrestaurationer.

Hvad nu det paagældende Sted angaar, Kafé „Frihedsstøtten“, hvor jeg er kommen mange Gange uden nogen Sinde at føle mig generet, selv om der var glade Piger i den anden Ende af Lokalet, maa jeg gøre opmærksom paa, at denne Kafé ligesom en hvilken som helst anden Beværtning ganske utvivlsomt maa finde sig i at give Plads for adskillige ret livsglade Damer, men det vilde være urimeligt, om man sagde, at det var det eneste Sted, hvor saadanne Damer komme. Jeg tror, at Ædruelighedskommissionen kunde gøre sig i høj Grad fortjent af den Sag, den beskæftiger sig med, hvis dens Medlemmer besøgte Natbeværtningerne i Stedet for at sige: Vor Herre bevare os for at komme saadanne Steder. Jeg tror, den vilde kunne udtale sig med større Sagkundskab, mindre teoretisk, og i langt højere Grad tjene det Formaål, den har sat sig.

Som sagt, jeg har kun taget Ordet, fordi jeg ikke synes, det er rigtigt at fremdrage en enkelt Beværtning, hvor Folk søge ved Nattetide, og fremstille dette Sted paa en saadan Maade, at det kommer i Vanry. Ellers kunde det ikke være faldet mig ind at tage Ordet.

Maa jeg for Resten med Hensyn til selve Forslaget sige, at det er ganske rigtigt, at man tilsyneladende kun forbereder det, der skal komme om et Par Aar, men det kan ikke skjules, at man siger til de Folk, der søge Gæstgiverborgerskab: „I ere egentlig nogle farlige Personer, vi helst ville være kvit, vi holde ikke af jer, vi ønske ikke at faa jer med“, og dermed stempler hele denne Virksomhed som en, man bør sky, som en, man ikke kan have nogen som helst Sympati for, en, som Lovgivningen tvinges til at beskæftige sig med, og ikke for dens Dyders Skyld. Det, der foresvæver adskillige af de Herrer, der holde saa stærkt paa Afholdssagen, er ganske sikkert dette, at en Indskrænkning af Beværtningsstedernes Antal er den ene